

[Dohrmann.]

mest findes inden for de kredse, som udelukkende køber høkerbajere.

I øvrigt vil jeg da gerne tilføje, at jeg har de samme betænkeligheder med hensyn til KGHs monopol, som venstres ordfører havde.

Gunner Baunsgaard (RV):

Også for dette lovforslag gælder det, at det grønlandske landsråd har været stærkt inde i billedet. Her drejer det sig jo om, at man, da man udarbejdede budgettet for 1977, ikke fandt det muligt at finde balance mellem indtægter og udgifter, og man stillede derfor forslag fra landsrådet om, at der indførtes en restaurationsafgift på øl, som skulle andrage 1 kr. pr. 35 centiliter.

Vi er fra det radikale venstre indstillet på, at grønlænderne skal have mulighed for at ordne egne forhold i så høj grad som muligt. Grøn-lænderne må være bestemmende om, hvordan de vil tilrettelægge deres erhvervsliv. Der kan være nogle spørgsmål, som eventuelt skal stilles, men det kan vi gøre i udvalget. Vi giver tilslutning fra det radikale venstre.

Thue Christiansen (SF):

Under behandlingen af dette lovforslag ved sidste landsrådsforhandling var der faktisk kun én, der var imod dette lovforslag. Det var en restauratør.

Det underskud, som landsrådet forventer i 1977, og som er på 2½ mill. kr., skal selvfølgelig dækket på en eller anden måde. Landsrådet har valgt at lægge en afgift på øl solgt på restaurant.

At landsrådet valgte denne afgiftsform er ingenlunde en tilfældighed. Det er nemlig på tide, at restauratører, som ved salg af spiritus tjener mange penge på denne forretning, pålægges en samfundspligt i form af afgifter til landsrådet.

En restauratør betaler ca. 3 kr. 50 øre pr. almindelig øl ved køb hos KGH, og denne øl videresælges til restaurantens gæster til en pris på omkring 7-8 kr., altså en klækkelig fortjeneste på omkring 125 pct. Som sagt er det ikke tilfældigt, at man valgte at pålægge restauratørerne denne samfundsmæssige pligt, en indtægt til landsrådet, som paradoksalt nok bruger beløbet til sociale ydelser til folk i Grønland, der på en eller anden måde er sattet socialt bagud og derfor tit prøver at glemme deres

sorg i de i lovforslaget nævnte restaurationer.

Det er en sørgelig konstatering at være vidne til denne onde cirkel. Det er kedeligt at konstatere, at folk i Grønland benytter sig af samfundets fejlagtige behandling af sine medlemmer på en måde, som kan betegnes som absolut samfundsskadelig.

Der er dog fare for, at den nye afgift afstedkommer prisforhøjelser, foretaget af restauratørerne. I så fald bliver det nemlig ikke restauratørerne, der pålægges afgift, men forbrugerne. Derfor vil jeg spørge ministeren, om han har overvejet det spørgsmål og taget forholdsregler til forhindring af en eventuel prisforhøjelse til erstatning for afgiften.

Burgdorf (KF):

Jeg har forstået det på den facon, at der var to formål med dette lovforslag, som også landsrådet er gået ind for. Det ene er det præventive, netop i misbruget af øllet, som vi har snakket om, og det andet er at spæde til en slunken landskasse.

Nu kan man jo sige, at det sidste sker i hvert fald. Man regner med at få 5 mill. kr. ind, da der bliver solgt 5 mill. øl på restauranterne, så de skulle komme i kassen. Og det andet er så det præventive. Der blev sagt før, at det troede man ikke meget på. Det var vistnok hr. Brøndsted, der sagde det. Det kan godt være, men den prævention er der dog i det, at penge slipper op før, når øllet bliver dyrere. Men så er vi inde på det problem, som netop blev omtalt her: hvem er det, der skal betale? Er det forbrugeren, er det gæsten på restauranten, eller er det ejeren? Og det er vel nok formålet, at det skulle være ejeren, men spørgsmålet er, om det ikke bliver lagt ovenpå, men det får vi jo et svar på.

Vi vil gerne gå ind i en velvillig behandling.

Svend Erik Sørensen (KrF):

Principielt er vi i kristeligt folkeparti modstander af, at giftstoffer er skatteobjekter. Der er noget kynisk i den tanke, at den enes død eller i hvert fald den enes nød skal være den andens brød. Vi kender ikke den præventive virkning af forhøjede skatter på spiritus, men måske er der en vis virkning, hvis indtægterne er små, og det er de jo for manges vedkommende i Grønland.

I øvrigt er det noget hykleri at bruge en eventuel præventiv virkning som begrundelse